

წმინდა მონაშენი ლუკილიანე და მოყვასნი მისნი: კლავდი, იპატი, პავლე, დიონისე და ქალწულმონაშე პავლა (+270-275) - 3 ივნისი (16 ივნისი)

იმპერატორ აურელიანეს (270-275 წლები) ზეობისას ნიკომიდის მმართველს, სილვანს მოახსენეს, - მოქალაქეთა უმრავლესობამ ზევსის და არესის თაყვანისცემაზე უარი თქვა და ქრისტიანობა მიიღო, მათი რიცხვი კატასტროფულ მასშტაბებს აღწევს და მათ მაგალითს თვით წარმართმა ქურუმმა, ლუკილიანემაც მიბაძა და მეორე წელია, რაც ჩვენს ღმერთებს აღარ ესავსო!

შლეგქმნილმა ხელმწიფემ მყისვე ბრძანა, - მსხვერპლ-შენიღვისთვის ყოველივე მოამზადეთ, ხოლო ვინც ლუკილიანეს აქ პირველი მომგვრის, პირველ ჩინოვნიკობას ვუბოძებო!

მაშინ ერთმა ფულით მოქრთამულმა იუდეველმა ის ადგილი უჩვენა, სადაც ნეტარი სხვა მორწმუნეებთან ერთად იკრიბებოდა.

ხელისუფალმა მყისვე აფრინა მრავალრიცხოვანი რაზმი ურჩთა შესაპყრობად.

მეორე დილისთვის ლუკილიანე სხვა ქრისტიანთაგან გა-მოარჩიეს და სილვანს ბაზრის მოედანზე ცალკე წარუდგინეს.

ამ უკანასკნელმა საშინელი მუქარით უბრძანა:

- ქრისტე უარპყავ და კვლავ გადმოჩვენიანი, ღმერთებს მსხვერპლი საჯაროდ შესწირე, თორემ ვერა გიხსნისო!

- არა მიწიერი არ აღემატება ჩემს უფალს და იმ იმედს, რაც მასში ვპოვე, ამიტომ არც თქვენი მუქარა მიღირს რამედ და არც მაგ უსულო კერპთ ვცემ თაყვანს, ისეც მრავალი წელი დავკარგე მათ დამღუპველ სამსახურში. ახლა კი რაცა გსურს, ისა ჰქმენ და რაც შეიძლება, სწრაფად, რამეთუ გადანყვეტილებას ვერაფერი შემაცვლევინებსო!

ხელმწიფის ბრძანებით ნეტარს სახე დაუსერეს და მიწაზე გართხმული ორ საათს გვემეს, შემდეგ კი - ფეხებით და-კიდეს, თუმცა, მარტვილი წამებას თითქოს ვერ გრძნობსო, სილვანს კი სატანის მსახურად და ღვთის მტრად იხსენიებდა.

მაშინ ერთმა ფილოსოფოსმა, კრისპმა სილვანს შესთავაზა, - ეს საქმე, რაც შეიძლება, მალე მოვათაოთ, რომ სხვათათვის მაგალითად არ იქცესო.

მისივე რჩევით, ხელისუფალმა ლუკილიანე დილეგში გამოკეტა, სადაც ოთხი ბიჭუნა დახვდა: კლავდი, იპატი, პავლე და დიონისე, მასავით რწმენის გამო რომ შეეპყროთ.

ლუკილიანეს დანახვაზე ბავშვები ფეხებში ჩაუვარდნენ და სთხოვეს:

- ჩვენთვის ილოცე, რომ უფალმა შენთან ერთად ღირსგვყოს მონამეობისაო!

განთიადისას ხუთივე არესის ტაძარში მიიყვანეს, სადაც სილვანი ელოდათ და კერპთათვის მსხვერპლის შეწირვა კიდევ ერთხელ უბრძანა, - თუ ამას არ იქმთ, კოცონზე ამოგბუგავთო!

ლუკილიანე კი მიუგებდა:

- რაცა გსურს, ის შემამთხვიე, ამქვეყნიური, განქარვებადი ცეცხლით ვერას მავნებო, რაც ბავშვებმაც გაიმეორეს.

მაშინ მტარვალმა მათთვის კოცონის განმზადება და ხუთივეს მდულარე წყალში ჩაყრა ბრძანა, თუმცა, უფალმა ლუმელში ცეცხლი ჩააქრო და მარტვილთ ცეცხლით არა ევნოთ.

სილვანის ბრძანებით, ქრისტიანული ზევსისთვის მსხვერ-პლის შესანიშნავად ქალკედონს გაგზავნეს. ბავშვებს კი სანაცვლოდ მდიდრულ ძღვენს და ძვირფას სამოსს შეჰპირდა, თუმცა, ბიჭუნები იმეორებდნენ:

- დაე, შენი საჩუქრები შენთან ერთად დაინთქას ჯოჯოხეთშიო!

ცოფქმნილმა ტირანმა ისლა მოიფიქრა, მარტვილნი ბიზანტიას გაეგზავნა, სადაც ოთხ ბიჭუნას თავები წარკვეთეს, ლუკილიანე კი ხელებით, თავით, მუხლებით, გენიტალიებით და მკერდით მიწაზე დააღურსმეს.

ნორჩი, კეთილშობილი ქალწული, სახელად პავლა, წარმართთა დიდი წინააღმდეგობის მიუხედავად,...

ტყვედქმნილ ქრისტიანთ შეეწეოდა. იგი მყისვე დაასმინეს და ნიკომიდიას შეიპყრეს.

პავლამ დაუფარავად აღიარა, რომ ლუკილიანეს წყალობით გაქრისტიანდა.

მაშინ ათმა ადამიანმა მორიგეობით უწყო გვემა, ის კი ფსალმუნის სიტყვებს გალობდა...

ქალწული ვერაფრით მოდრიკეს და იქამდე ურტყეს, სანამ ხელ-ფეხი არ დაუმსხვრიეს.

პავლას ბაგეს ლოცვა და ღვთის სამადლობელი არ მოსცილებია, უფლის ანგელოზმა კი სასწაულებრივად განამრ-თელა და აუწყა, რომ მის განსამტკიცებლად ცემაში ოთხი მონამე ლოცულობდა.

ქალწული კვლავ სილვანს მიჰგვარეს, სადაც კიდევ ერთ-თხელ დაამონმა თვისი სიმტკიცე.

მას ყბები დაუმსხვრიეს და კვლავ დილეგს უკრეს თავი, შემდეგ კი ისევ ცეცხლს მისცეს, თუმცა, ანგელოზისგან დაცული მონამე კვლავ უვნებელი რჩებოდა.

მაშინ მონამე ბიზანტიის მახლობლად, იმ ადგილას მიიყვანეს, სადაც ლუკილიანე ევნო და თავი წარკვეთეს.

* * *

ხსენება ღვთისმოყვარე მეფისწულის, დიმიტრის (+1591) წმინდა ნაწილთა გადაბრძანებისა უგლიჩიდან მოსკოვს (+1606 წელს)

* * *

ხსენება ღირსისა პაპისა, რომელმან მშვიდობით შეჰკვედრა სული უფალს

* * *

ხსენება ღირსმონამისა კვიპრიანესი (ნელიდოვი, მღვდელ-მონაზვნისა, +1934) და
მღვდელმონამისა მიხეილისა (მარკოვი, პრესვიტერი, +1938)

karibche.ambebi.ge